

Redakteur - Besitzer W. Jurukoff. Varnaer Nachrichten 12. März 1916. 5 Cent.

М-ръ Хр. С-й-въ Варна.

ПАКЪ ЗА СЪРБИЯ.

Нашата преса мълкомъ отмина обещанията от експозитата на министър-президентът на Русия и Англия за възкръсяването на Сърбия. А тия обещания са от такова естество и задъ тѣхъ се криятъ такива замисли, че публицистически дългъ ни се налага да изкажемъ нѣколко мисли по тѣхъ.

Сазоновъ като оплаква трагичното положение на Сърбия, съ надутъ громки фрази, говори за възкръсяването ѝ. Въ войнствената си рѣчь Асквитъ гордо заявява, че Велико-Британия не ще вложи мечтъ въ ножницата си, до гдѣто не се повърне на Сърбия всичко изгубено; „и нѣщо повече отъ това“. И двамата виновници за днешната кръвопролитна война възкръсяватъ Сърбия, а единъ отъ тѣхъ ѝ дава „и нѣщо повече“. Въ възкръсяването на Сърбия въ новитѣ ѝ прѣдѣли и въ даруванията — „нѣщо повече“ отъ това което тя владѣше, се заключаватъ намѣреніята на Русия и Англия да умъртвятъ България. Отъ гдѣ ще взематъ тѣ това „нѣщо повече“, освѣнъ отъ България? Ами възврѣщането на Българска Македония подъ сръбското поттистничество не открива ли подлѣя замисълъ на съглашението за ампутирането на България?

И прѣдставителитѣ на Русия и Англия днесъ възкръсяватъ Сърбия и ѝ обещаватъ нови територии, които коронованитѣ глави на съглашението тържествено говорятъ за „свобо-

дата на народитѣ“ и „принципа на народноститѣ“. Историята едва ли ще отбѣлжи по мерзѣкъ макиавелизъмъ, безочливо шарлатанство и по гнусно фарисейство.

Руския стрѣмежъ за възвѣличаването на Сърбия и умъртвяването на България не е нова държавна идея. Паметни са за България годинитѣ 1844, 1876, 1878, 1886, 1902, 1913. Отъ когатѣ България се опомни и прояви самостоенъ политически животъ, Русия не прѣстана да я нарича „балкански шейлокъ“ и да ѝ отправя хули и калъ. България, въ името на свещенитѣ си права и интереси, трѣбваше да се откъснѣ отъ злочинното славянство и да се просѣдини къмъ културния съюзъ, за да нанесе смъртенъ ударъ на противникитѣ си. България отби готвящия се отъ Русия смъртенъ ударъ и разби непрятелитѣ си. Тя ги много добръ познаваше. Не подозираше само крайния прѣдѣлъ на английската шарлатания и фарисейство. Но събитията откриха английскитѣ замисли. Англия въ името на „принципа на народноститѣ“ обещаваша на Сърбия „нѣщо повече“ отъ това, което до загиването си владѣше.

Русия и Англия обещаватъ възкръсяването на Сърбия и даването ѝ „нѣщо повече“. Тѣ възнамѣряватъ да откъснатъ отъ многострадалното тѣло на България, територии, за да възвеличаватъ Сърбия.

Но липсватъ имъ здрави жбжи.

изявленията на г. Радославовъ, а отъ думитѣ и дѣлата на оппозицията.

Отъ тоя прѣгледъ до тукъ можемъ да извадимъ заключението, че погромътъ на руската политика на Балканитѣ е твърдѣ ужасенъ. Сърбия, Черна-Гора и България съставляваха авангарда на Русия на Балканитѣ. Днесъ Сърбия безвъзвратно е изчезнала, Черна-Гора сжщо, а между България и Русия е пролѣта кръвъ. Даже и да допуснемъ за моментъ, че Ромѣния ще отиде на страната на тая група, пакъ руския погромъ на Балканитѣ ще остане.

АТИНСКИЯТЪ В. „КЕРИ“ отъ 9/II. пише, че недоразумѣнието между Гърция и Съглашението напоследѣкъ се увеличи много и въ доста опасна форма. Нѣщо повече. Тѣ били достигнали до безисходностъ. „Гръцкиятъ народъ, казва вѣстникътъ, сѣ тѣмъ, че всички акции на Съглашението, предприемани спрямо Гърция, имаха за цѣль само да го дразнятъ, да го прѣдизвикватъ. Туй се вижда ясно и отъ езика що държеше печата въ Гърция, прѣдставляващъ мнѣнието на разнитѣ фракции въ страната. Присъжителето на генералъ Сарай въ Атина, заключава вѣстникътъ между друго, въхва известна надежда, че тѣзи недоразумѣния ще се изгладятъ вече“.

Отъ миналия септември насамъ, между Русия и България, е отворена такава пропасть, че прѣмахването ѝ за дълги години ще бжде не възможно. Това нѣщо се разбира не отъ

Bulgariens

wirtschaftliche Zukunft.

Das Organ des Ministerpräsidenten Dr. Radoslavoff, „Narodni Prava“, veröffentlicht einen bemerkenswerten Artikel über die wirtschaftliche Erschliessung Neubulgariens unter Mitwirkung der verbündeten Zentralmächte. Das Regierungsorgan sagt: „Es unterliegt keinen Zweifel, dass die Energie des bulgarischen Handels sich nach dem Kriege steigern wird. Es werden sowohl seitens Bulgariens wie seitens der Zentralmächte Massregeln ergriffen werden, die die Entwicklung in der gegenseitigen Handelsbeziehungen fördern. Die wichtigsten unter diesen Massregeln im Interesse der gegenseitigen Annäherung werden in der Gründung der verschiedenen österreich-ungarisch-bulgarischer und deutsch-bulgarischen Export- und Importgesellschaften bestehen, in der Organisation des Zollverhältnisses, in der Ermässigung der Tarifsätze für den Warentransport und in dem Ausbau der Eisenbahnverbindungen. Auch die rationellere Ausnützung des Donauweges wird hierbei eine grosse Rolle spielen. Das halbamtliche Blatt erklärt weiter, dass man in Bulgarien zunächst an die Gründung einer Baugesellschaft und damit in Verbindung an die Errichtung von Hypothekenbanken schreiten werde, an denen es in Bulgarien bisher fehle. Das Bedürfnis für den Bestand von Hypothekenbanken sei auf dem Lande ebenso gross wie in den Städten und werde sich in Zukunft insbesondere in den neubulgarischen Städten geltend machen. Schliesslich erklärt das Regierungsblatt, dass die künftige Entwicklung inniger und reger Handelsbeziehungen zwischen Bulgarien und den Zentralmächten um so natürlicher sei, als Handelsbeziehungen Bulgariens zu Russland fast unmöglich seien, während der Handel mit den Westmächten, der in den letzten Jahren im Abnehmen war, für Bulgarien immer nur geringere Bedeutung hatte.“

Rumänien.

„Eclair de Balkan“ veröffentlicht ein Artikel „Wo ist der Weg Rumäniens“, welches die Unterschrift des Majors Popesen trägt. Wir entnehmen folgendes davon:

„Ja, Rumänien kann nicht gegen die Zentralmächte gehen, weil die Verteidigungsfront in dem Falle von Burujena bis Predeal, von Predeal bis Warchearowa, und von Warchearowa bis Schwarzes Meer sein würde. Eine solche Front kann von uns nicht verteidigt werden. Wir haben weder die nötige Mannschaft noch die Munition welche für so einen riesigen Kampf nötig sind.“

Falls der Krieg ausbricht so wird in weniger als 6 Stunden Oltenia von einer Armee die aus Warchearowa eindringen wird, besetzt sein. Der Fall Belgien würde sich wiederholen. Deutschland verfügt über eine starke Mannschaft und ungeheuer viel Munition und in diesem Krieg wird Bulgarien sicher die alte und neue Dobrudscha besetzen.

General Krajnitchano hat leider die Lehre des Generals Langloa vergessen. „Niemals

kann eine weitgestreckte Front Siegeskränze bieten“ sagte der geniale Strategie.

Und wenn Oltenia, Moldowa, und die zwei Dobrudschas vom Feinde besetzt sind was bleibt uns übrig?

Russland kann uns nicht helfen, es vermag sich ja allein nicht zu verteidigen.

Bukarest kann nicht den 42cm Mörsern gegenüberstehen. Das was ich eben sagte ist keine Hypothese, weil die Anhänger eines Krieges gegen die Zentralmächte, im rumänischen Generalstab, die Besetzung Moldowas, Oltenia und Dobrudscha vom Feinde im Auge haben.

Und wer von uns könnte mit solchem Unsinn und solchen Torheiten einverstanden sein?

Ja, Rumänien kann die Waffen ziehen aber nur gegen Russland, da die rumänisch-russische Front sehr klein ist und an unserer Seite deutsche und bulgarische Helden stehen würden.

Die Majorität der Generale verteidigt diese Meinung.“

NACHRICHTEN

der Ereignisse vom 12. März.

Budapest, März 1916.

Der „Pester Lloyd“ schreibt: Durazzo ist unser und hat sich über Nacht in einen für den Anfang recht ansehnlichen österreich-ungarischen Stapelplatz verwandelt. Die Italiener waren so freundlich, uns die hierzu nötige Einrichtung fix und fertig zu überlassen. Siebzehn Schiffe zur Belegung des Hafens, dreißig Geschütze, darunter 6 Küstengeschütze, die man nur um 180 Gr. umzudrehen braucht, um sie gegen die Adria gerichtet zu haben für die artilleristische Küstenverteidigung und 10 000 Gewehre für eine Infanteriebesatzung, dazu genügend Munition und sogar Verpflegungsvorräte.

Dies ist als freiwillige Hinterlassenschaft von Leuten, die doch schliesslich kein unbedingtes Interesse daran haben, dass wir uns in Durazzo behaglich fühlen, eine ganz anständige Leistung. Wie Italien, auf dessen Kosten die Munifizens der edlen Spender geht, die sich unserem Drucke durch die Flucht bescheiden entzogen haben, darüber denken wird, ist eine andere Frage. Das hätte sich Italien vor einem Jahr nicht träumen lassen, dass im Februar 1916 ein General der Armee Köves in Durazzo als militärisch unbeschränkter Gebieter schaltet und darüber wachen wird, dass kein Italiener mehr den Boden Durazzos betrete, oder sich auch nur auf Schussweite an die Küste heranwälge.

Berlin, den 12. März 1916.

Grosses Hauptquartier: Westl. Kriegsschauplatz.

Sächsische Regimenter stürmten mit ganz geringen Verlusten die stark ausgebauten Stellungen in den Waldstücken südwestlich und südlich von Ville Aux Bois, 20 Klm. nordwestlich von Reims, in einer Breite von 1400 Metern und einer Tiefe bis etwa 1 Klm. An

unverwundeten Gefangenen fielen 12 Offiziere, 725 Mann in unserer Hand, an Beute 1 Revolverkanone, 5 Maschinengewehre, 13 Minenwerfer. Auf dem westlichen Mjaas-Ufer wurden die letzten von den Franzosen noch im Raben- und Cumiereswalde behaupteten Nester geräumt, feindliche Gegenstände, die gegen den Südrand des Waldchens und die deutschen Stellungen weiter westlich versucht wurden, erstickten in unserm Abwehrfeuer. Auf dem Ostufer kam es zu sehr lebhafter Artillerietätigkeit, besonders in der Gegend nordöstlich von Bras, westlich vom Dorf und der Feste Vaux und an mehreren Stellen in der Woevre-Ebene. Entscheidende Infanteriekämpfe gab es nicht. Es wurde in der Nacht ein einzelner französischer Ueberfallversuch auf das Dorf Blanze blutig abgewiesen. Durch einen Volltreffer unserer Abwehrgeschütze getroffen stürzte ein französisches Flugzeug zwischen den beiderseitigen Linien südöstlich von Chateau Salins brennend ab, die Insassen sind tot und wurden mit den Trümmern des Flugzeuges von uns geborgen.

Varna, den 12. März 1916.

Deutsche Seeflugzeuge griffen am 9. März bei Kaliakra, nordöstlich von Varna, am Schwarzen Meer einen russischen Schiffsverband bestehend aus einem Linienschiff, 5 Torpedobootszerstörern und mehreren Frachtdampfern, an. Es wurden Treffer auf den Zerstörern beobachtet. Die Flugzeuge kehrten trotz heftiger Beschiessung durch die Russen unverseht heim.

Berlin, den 12. März 1916.

Das russische Torpedoboot Leutnant Puscheschin wurde südlich von Varna durch Unterwasserexplosionen zerstört und ist gesunken; die Bulgaren retteten 4 Offiziere und 11 Mann.

Der britische Zerstörer Coquette und Torpedoboot Nr. 11 wurden an der englischen Küste durch Minen zerstört und sind gesunken; 4 Offiziere und 41 Mann sind ertrunken.

Rom, den 11. März 1916.

Die inneren Schwierigkeiten Italiens nehmen an Schärfe zu. Stampa schreibt, Italien sei in der eigentümlichsten aller Situationen, die gegenwärtige Ruhe in der Kammer nur scheinbar und verberge einen Vulkan, womit geheime Abmachungen zwischen den Parteien gemeint seien, welche die Gefahren heraufbeschwören. In der Kammer fragte der Sozialist Turatti, ob das Gerücht richtig, dass eine ausserparlamentarische Ministerkrisis

im Einverständnis mit dem Ministerpräsidenten vorbereitet sei; Salandra erklärte, die Vorrechte des Parlaments seien unantastbar, das Ministerium werde vor der Abstimmung der Kammer keine Entscheidung treffen. Inzwischen herrschen die heftigsten Streitigkeiten in der Öffentlichkeit. Mattino vom 2. März greift Corriere Della Sera wegen seinen Wünschen nach Eintritt neuer Mitglieder ins Kabinett an. Messagero erniedrigt beide Zeitungen und sagt, deren Hintermänner seien ausländische Bürger auf italienischem Boden, sie gehorchten den Winken der französischen Presse, welche Italien verdächtigt und Italien als Dirne hinstellt, welche dabei überrascht wird, wie sie einen Teil des Gewinnes für sich behalten will.

Im italienischen Parlament kam es zu einem Zwischenfall wegen der Ueberwachung der beurlaubten und verwundeten Soldaten in der Heimat. Der Sozialist Affi erklärte, dass die Polizei die Unterhaltungen der Beurlaubten kontrolliert und ihnen verbietet, über die Front zu sprechen. Der Unterstaatssekretär des Innern, Celestia las in der Antwort ein Zirkular an die Carabinieri vor, welches die Bewachung der beurlaubten Soldaten anordnet, und befiehlt die Soldaten anzuzeigen, die Gerüchte verbreiten. Affi antwortete, dass das Zirkular verhindern soll, dass die Wahrheit und die Ereignisse an der Front erzählt werden, worauf der Unterstaatssekretär erklärte die beurlaubten Soldaten sagten nicht die Wahrheit.

Die deutschen Zeitungen vergleichen mit diesen Diskussionen die Berichte von Neutralen aus Italien, welche Erzählungen von beurlaubten Soldaten und Offizieren wiedergeben. Danach leiden die italienischen Soldaten unter der Kälte und Witterung, namentlich die Südtieler sind an das Alpenklima nicht gewohnt. Die italienischen Verluste seien ungeheuer, vom 1. Batallion Alpini kam kein Mann zurück, mehr als 400 Mann tot und verwundet, der Rest von den Oesterreich-Ungarn gefangen. Eine andere Kompagnie ging zum Kampf vor mit 200 Mann, davon sind nur 30 übrig geblieben. Die italienischen Offiziere betonen, dass sie keine Hoffnung auf eine bessere Zukunft, auch keine Möglichkeit haben, die natürlichen und künstlichen österreich-ungarischen Befestigungen, die zu stark seien, zu durchbrechen. Für die Italiener sei es sogar unmöglich, gegen die österreich-ungarischen Gegenangriffe ernsthaften Widerstand zu leisten.

Offiziere, versichern dass die italienische oberste Heeresleitung dies weiss, aber die Presse es dem Volke verschweigt.

Bukarest, den 11. März 1916.

Nach einer Meldung der „Dreptatoa“ aus Jassy, ist dortselbst die Bildung einer neuen politischen Partei im Zuge, auf deren Programm die Einleitung einer aktiven Propaganda für die Wiedererwerbung von Bessarabien steht. Die neue Gruppe soll demnächst mit einer Kundgebung in die Öffentlichkeit treten.

ПОЛОЖЕНИЕТО

Съ настижването на пролетта положението все повече се усложнява. Португалия е пръв свършен факт — въ войната с Германия.

Съгласието печели още една държава на страната си. Може би то сж опиянени от радост.

Обаче погледнато етнографически, Португалия не е страната, която ще укаже някакво измънение за успеха на сериозното оръжие.

Португалия печели само ония търговски германски параходи, които най-безстрашно конфискува въ своите пристанища. Съюзът все пак ще си остане победител.

Да очаква съгласието някаква помощ — войски от Португалия, това е абсурдно даже и да се говори.

Едно е вярното, че наскоро германските подводни лодки ще се отзоват покрай португалското крайбрежие и жестоко ще отплатят за конфискуваните им параходи. Още един народ отива към явна гибел. Португалската република ще последва участта на Белгия, Сърбия и Черна-гора.

Вердбон е пръв своя край на падането. Французите търпят поражение след поражение по целия западен фронт.

На кавказкия фронт положението тоже се измъня. Турските сили получиха подкрепления и временната руска слава отново се затъмнява. Турските там сили спреха настъпването на противника и наскоро се очаква да го изгонят. Настъпва нова пролет — настъпва нова победа за съюза.

Германски съждения

БЕРЛИНЪ, 27 фев. Германската главна квартира. Саксонски полкове шурмуваха съ много малки жертви силно построената позиция въ гората югозападно и южно от Вил-буа, 20 км. сѣверозападно от Реймсъ, на една широчина от 1400 м. и една дълбочина от 1000 м.

Неранени пълници взеха 12 офицера, 725 войника, военна плячка 5 оръжия и 13 минохвъргачки.

На западния бръг на р. Маазь французите изпразниха позициите при горите Рабенъ и Гумиеръ.

Неприятелският контра атаки отпразени по южната част на гората и въ р. ху гиртански позиции по на запад, бидоха отблъснати от нашия огън. На дѣния бръг на р. Маазь имаше усилен артилерийски стрѣла, най-вече сѣвероизточно от селото, крѣпостта Во и на много мѣста по равнината Вюверъ. Рѣшаючи пѣхотински сражения нѣмаше.

Една нощна атака на французите при селото Блайце, биде отблъсната съ много жертви за неприятеля.

Съ единъ снарядъ от нашата артилерия, сва лихме единъ французки аеропланъ, който гореше. Пилотът бѣха мъртъв и ги заровихме.

По източния и балкански фронтъ нѣма нищо.

БЕРЛИНЪ, 27 фев. Германският в-ци печататъ, като до-

кументи на скандалитъ въ италианската камара съединитъ факти рѣзкавани отъ италиански офицери. Споредъ тѣхъ италианскиятъ войници (южно италианскиятъ) страдатъ много отъ студътъ понеже не сж навикнали на алпийския климатъ.

Италианскиятъ загуби сж огромни. Така напримеръ отъ една дружина английски войски, не се върна нито единъ войникъ. Повече отъ 400 бѣха убити, а останалитъ пълнени отъ австро-унгарцитъ.

Друга една рота започнала боя съ 200 души отъ които само 30 войника успѣха да се спасятъ живи.

Италианскиятъ офицери твърдятъ, че не се надѣватъ на обидни побѣди, защото не възможно е да пробиятъ естествениятъ австрийски крѣпости, които сж извънредно силни.

На италианците е даже невъзможно да отговарятъ сериозно на австрийските атаки. Офицеритъ увѣряватъ, че това лошо положение на италианската армия се знае отъ више. то командване, но криятъ отъ италиански народъ, фаталната истина.

БЕРЛИНЪ, 27 февруарий. Английскиятъ торпедоразрушителъ „КОНЕТЪ“ и торпедьора № II, бидоха потопени покрай английското крайбрежие отъ мини, 4 офицера и 41 моряка сж се удавили.

СТОКХОЛМЪ, 27 фев. По инициативата на нѣколко видни амеркански държавни мъже, проектира се да се свика конференция въ Копенхагенъ, която да се нагърби и посреднички между воюващите държави за миръ.

Продължаването на войната заявяватъ тѣ не ще допринесе нищо добро за човѣчеството, а сжщо и побѣда за съгласието, тъй като Германия е несъкрушима.

Излишно е да се разориватъ и за напредъ воюващи държави, а нека си запазятъ досегашното състояние.

ЦАРИГРАДЪ, 27 фев. Нови наши сили заминаха за кавказкия фронтъ.

Войниците заминаватъ съ интусизмъ и пѣсни. Тѣхния духъ е бодъръ.

Отъ Цариградъ тѣ бидоха изпратени отъ цѣлото население съ цѣта.

РИМЪ, 27 фев. Въ италианската камара стахъа голѣми инциденти по въпроси за надзора на войницитъ, които се намиратъ въ отпускъ. Социалиста Мадри каза, че, полицията слѣди и контролира тия войници, като имъ забранява да разпразятъ какъвто и да било, за бойното имъ поле. Държавниятъ секретаръ на вътрѣшнитъ работи Гелезия прочете въ отговоръ на тая интерпелация единъ таенъ циркуляръ до полицията съ който се заповѣдва да арестуватъ всяко военно лице, което разпространява разни новини.

Мадри, отговори, че съ тая циркуляръ се прѣчи, на истинскиятъ разказъ за бойните фронтове. На тая държавния секретаръ отговори:

„Войницитъ в ита сж лъжатъ.“

СОФИЯ, 27 фев. Тукъ извѣстието за потопяването на руския контра миноносецъ произведе неописуема радостъ.

Изпратени сж телеграфически поздравления до героитъ участвуещи въ това морско сражение.

Въ столицата тази сѣзюнишка побѣда се разпразва отъ всички и о днешния въпросъ.

БУКУРЕЩЪ, 27 февруар. Тунашнитъ в-ци въ уводнитъ статии изтъкватъ факта, че чернии маленосни облаци сж надвиснали на неутралното ромънско небе. Ромъния е пръв прага да се самопрѣдѣли.

Всички русофилски агитации въ полза на съгласието пропаднаха.

Народа не се подава на продажнитъ руски агенти, които се мъчатъ да заблуждаватъ.

Минаха времѣната на лъжата и фанусничеството.

Ромъния, само въ сѣюзъ съ централнитъ сили ще може да реализира националнитъ си стрѣмежи.

В-цитъ още назватъ „Ромъния безъ Бесарабия не може да живѣе“.

Мѣстна хроника

Български официален бюлетинъ

Това е карикатурно име което носи изложбата на извѣстиятъ български художникъ Хр. Каварналиевъ. Слѣдъ голѣмия шумъ, който повдигна около себѣ си съ своитъ изложби въ София и бѣ нареченъ отъ критиците „Българския Айвазовски“ Хр. Каварналиевъ ще открие тия дни въ Варна художествената си изложба „Български официален бюлетинъ“.

Всички сюжети на картинитъ сж изъ настоящата война. Най интересни сж карикатуритъ:

„Бай Пинжо и бай Дойчо правятъ офанзива“, „Какъ ще да минемъ лѣбе рѣката Изонцо“, „Български героизмъ“, „Ща че радимо садъ“, „Нощна атака при дѣтнова глава“, „Кралъ Петръ, Никита и Албертъ белгийск — тройния бездомнишки сѣюзъ“, „Мждрата глава на Съръ Едуардъ грѣй“, „Бай Ганю на ловъ за кафри, синегалци и културни французи и Англичани“, „Бомбардировката на Варна на 14 октомври отъ рускитъ черносотници“ и много други карикатури.

Гответе се всички за тази първа по рода си Карикатурна изложба, която брой повече отъ 100 карикатури, пейзажи и др.

Изложбата ще бжде за въ полза на бѣднитъ войнишки семейства.

Сега ще видимъ благотворителността на варненската аристокрация, отъ това, колко картини ще се откупятъ.

ПО ИНИЦИАТИВАТА на командира на армейски парковъ взводъ, Господинъ Зподпоручикъ Джебевъ, долнитъ чинове отъ сѣщия взводъ сж отдѣлили отъ скромната си войнишки заплата 61 лв. и 50 ст. и сж ги внесли чрезъ Българ. Народна Банка, въ централния комитетъ, „Фондъ за подпомагане войнишкитъ семейства въ България“.

Мило е отъ тѣхна страна.

Печати. „Зора“ — Варна.

Изъ войнишкия магазинъ.

Нанослѣдкъ поради общото поскупѣване на продуктитъ, що се продаватъ въ войнишкия магазинъ, комитетътъ на сѣюзенитъ благотворителни д-ства изхождайки отъ съображението, штоо капиталътъ на магазинъ да трае по-дълго време, за да може и за по-дълго време да се помага на бѣднитъ войнишки семейства, рѣши да направи нѣкои увеличения въ цѣнитъ на продуктитъ, както слѣдва: бобъ ще се продава 40 ст. килограма, маслини — 1'60 ст., захаръ пѣкъсъ — 1'30 ст., сапунъ, който е купенъ по 1'60 ст. нѣма споръ за плащане още по 12 ст. на килограмъ акцизъ, поради голѣмата фира, която дава, се продава сега по 1'80 лв. кгр., солъ купена по 22 ст. кгр. — 20' ст., а кукурузено брашно, купено по 25 ст. кгр. се продава по 20 ст.

Така, че и сега продуктитъ се продаватъ на цѣни по-низки отъ коштуемитъ и поради малкитъ загуби, комитетътъ ще има възможность цѣла година и повече да услужва на семействата на варненскитъ бѣдни войници.

Отъ управлението.

ИЗЪ УЛИЦИТЕ на крайнитъ квартали се набрала зеленясала вода, която е извора на заразителни болѣсти. Не веднажъ сме писали по този въпросъ. Добръ ще стори, ако общинското управление вземе нужнитъ мѣрки и се очистятъ тѣзи улици.

Пожертвования

за Червен. кръстъ, Варн. клонъ:

Българското Д-во. Червенъ Кръстъ, Варненски клонъ, изказва благодарностъ на слѣдующитъ Господни, Госпожици и Господа, за щедритъ имъ пожертвования за раненитъ и болни войници.

х. Димитриу 5 лв. Т. Патишъ 1 лв. Хаджи Петро 2 лв. В. Бехарова 1 риза 1 б. гащи. Попова 2 лв. Вен. Тодорова 1'30 лв. Демирова 2 лв. Криспинъ 2 лв. Парусиадисъ 5 лв. Масторъ Янковъ 5 лв. Чалики 2 лв. Сара Леви 0'80 лв. Андреадисъ 2 лв. Роза Аврамъ 3 лв. х. Гимитриева 5 лв. Кирчевъ и Велчевъ 50 лв. х. Димитриу 5 лв. Ст. Курдоолу 5 лв. Д-ръ Трано 5 лв. Ст. Зорба 1 лв. Катинаки 2 б. гащи. Р. Георгиева 1 лв. Чилоолу 0'90 лв. Занетова 10 лв. Х. Бекировъ 2 лв. Дюрони 5 лв. Ю. Жекова 5 лв. Инглези 1 риза, 1 фланела, 1 б. гащи и 1 кърпа за носъ. Календикъ 5 лв. Карамановъ 2 лв. Бебевисти 2 лв. Георгиевичъ 10 лева. Соеорова 1 чаршафъ и 2 калѣфа за възгл. Н. Поповъ и синове 10 лв. Каросеровъ 20 лв. Дюрони 10 лв. Майровицъ 50 лв. Гр. Юруковъ 50 лв. Бр. Бъклови 20 лв. С. Куюмджиянъ 1 т. бархева П. Петровицъ и С-ие 50 летъ. Велизарий Христовъ 200 лв. Аврамъ В. Христовъ 100 лв. Сп. Спасовъ 30 лв. Д-ство „Сила“ 100 лв. Д. Ганчевъ и С-е 20 лв. Хр. Терзиевъ 10 лв. Китринопуло 10 лв. Геронъ 1 лв. Е. Меламедъ 2 лв. С. Поповъ 1 лв. П. Б. Аронъ и братъ 2 лв. Т. Петровъ 10 лв. К. Геновъ 10 л. Желѣвковъ 5 лв. Събрани изъ семата: по наръждане отъ Варнен. Прѣславска Митрополия:

Отъ с. Русларъ чрезъ свещеника И. Р. Сапунджиевъ: 7 лв. и 20 ризи 6 бѣли гащи, 50 кърпи, 4 фланели, 4 ч. чорапи, 1 абичка, 1 елече 1 антерия и 1 лапчунъ.

Отъ с. Костантиново и Здравецъ, чрезъ свещеника Иванъ Казаковъ, 21'75 лв.; 12 ризи, 1 б. гащи, 2 фланли, 17 парчета платно, 74 кърпи и 2 ч. чорапи.

Schön möbl. Zimmer

zu vermieten. Vis-à-vis von dem französischen Knabenpensionat.

Schopkastrasse Nr. 12.